

אנטישמיות

תמונת מצב 2025

ההסתדרות הציונית העולמית
המחלקה למאבק באנטישמיות

World Zionist Organization
The Department for Combating Antisemitism

דברי פתיחה

דו"ח זה מוגש ביום השואה הבינלאומי מתוך הבנה כי הזיכרון ההיסטורי אינו עומד בפני עצמו, אלא משמש כלי הכרחי לניתוח מגמות עכשוויות ולגיבוש מדיניות אפקטיבית. האנטישמיות הגלובלית לה אנו עדים גם בשנת 2025 אינה תופעה שולית או זמנית, אלא מגמה מתמשכת של הסתה, אלימות ופגיעה שיטתית ביהודים ובמוסדות יהודיים ברחבי העולם.

הניסיון ההיסטורי של העם היהודי מלמד כי האנטישמיות אינה היא תופעה חוזרת המתאימה את עצמה לנסיבות הזמן והמקום. מהרדיפות בתקופות קדומות, דרך גירושים, פוגרומים והשואה - ועד ימינו - הדפוסים משתנים, אך מנגנוני ההסתה, הדה"לגיטימציה והאלימות שומרים על מאפיינים דומים. כך, יחד עם המלחמה שנפתחה בישראל בשבעה באוקטובר 2023 פרצו גלי אנטישמיות. כמו תזמורת המתחילה את נגינתה בתזמון מדויק, עם פרוץ המלחמה החל גל אנטישמיות נוראי נגד יהודים בכל רחבי העולם, שלא נרגע עד היום.

יום השואה הבינלאומי מצוין ב- 27 בינואר, יום שחרור אושוויץ. ביום הזה בינואר 1945, עם שחרור מחנה ההשמדה אושוויץ, נחשפה נקודת השפל העמוקה ביותר בתולדות העם היהודי. השואה המחישת באופן חד את הסכנה שבהתעלמות מתהליכים מתמשכים של דה-הומניזציה והסתה, גם כאשר הם נתפסים בתחילתם כשוליים או כבלתי מאורגנים. לקח מרכזי מן התקופה הוא הצורך בזיהוי מוקדם של מגמות ובהתערבות מערכתית בטרם יתחילו לאלימות רחבת היקף.

הממצאים העולים משנת 2025 מצביעים על החמרה מדאיגה במצב. אירועים אלימים חמורים - בהם הפיגוע בחוף בונדי שבאוסטרליה, רצח המאבטחים במוזיאון היהודי בווינגטון, והתקיפה בסינאגוגה במנצ'סטר - משתלבים בעלייה כללית בהיקף אירועי השנאה, ההסתה והאיומים כלפי יהודים. הצטברותם של אירועים אלה מצביעה על מגמה גלובלית עקבית, ולא על רצף מקרים מבודדים.

על רקע זה, הדו"ח מדגיש כי התמודדות אפקטיבית עם אנטישמיות אינה יכולה להסתפק בתיעוד, בדיווח או בגינויים הצהרתיים. נדרשת מדיניות רב-ממדית הכוללת חינוך שיטתי למאבק בשנאה, טיפוח גאוות יהודית שתחזק את חוסן של הקהילות היהודיות, שיפור מנגנוני הגנה וביטחון, והעמקת שיתופי פעולה בינלאומיים בין ממשלות, ארגונים אזרחיים ופלטפורמות דיגיטליות.

האחריות העומדת בבסיס דו"ח זה היא אחריות יישומית: להפוך את לקחי העבר לכלי פעולה בהווה. זיכרון השואה מחייב לא רק הנצחה, אלא מחויבות מתמשכת להגנה על חייהם, זכויותיהם וביטחונם של יהודים בעולם. ביום השואה הבינלאומי: לא עוד ספירת מקרים - אלא מאבק אמיתי באנטישמיות.

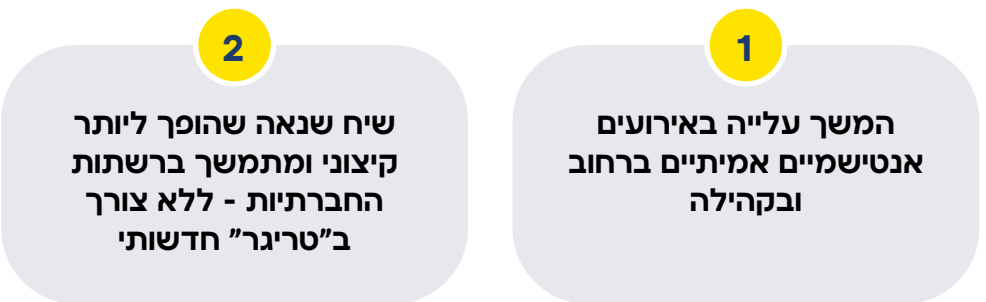
ראש המחלקה למאבק באנטישמיות

יפעת צובדיק/אוסקי

הנתונים מצביעים על כך שהאנטישמיות בעולם אינה נעלמת, היא רק משנה צורה. החודשים הראשונים של השנה מצביעים אמנם על ירידה בשיח אנטי-ישראלי פוליטי מוצהר אבל זה מתקיים לצד עלייה חדה, מדאיגה וחסרת תקדים בביטויי שנאה אנטישמיים, אלימים ומפורשים, המלווים במעורבות בוטים ברשתות החברתיות ובהאצה טכנולוגית.

שנת 2025 מתאפיינת בשתי מגמות קריטיות

מטרת דו"ח זה היא לא לתעד סיכום של שנה שעברה, אלא להוות אזהרה מוקדמת, מבוססת נתונים בזמן אמת, המאפשרת למדינות, מוסדות, פלטפורמות דיגיטליות וארגוני ציבור להיערך בצורה פרואקטיבית לנוכח הסכנה המתעצמת. הנתונים שלהלן מגובים בדו"חות רשמיים, במעקב ארגונים מובילים ובניתוחים בינלאומיים.

המעבר הזה מסמן סכנה כפולה:

מצד אחד - קהילות יהודיות חשופות יותר לאלימות פיזית. מצד שני - ממשלות, מוסדות ופלטפורמות מתקשים לזהות את האיום בזמן, משום שהוא כבר לא בגדר "מחאה", אלא שנאה נטו. אנחנו נמצאים בשלב האזהרה המוקדמת - זה הזמן לפעולה מדינית, חינוכית ורגולטורית.

מה חדש ב-2025 (במה זה שונה מכל דו"ח קודם)

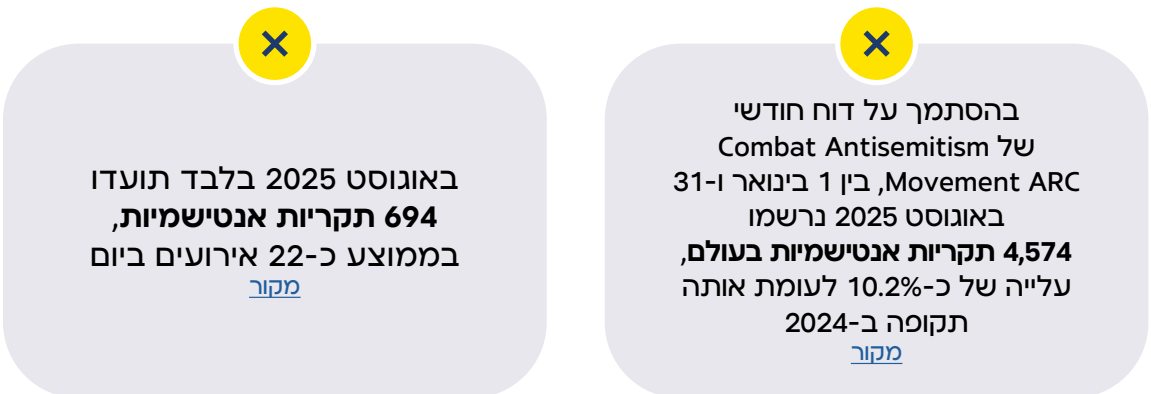
החידוש המרכזי של 2025: האנטישמיות כבר לא תלויה באירוע חדשותי. היא מתנהלת כזרם קבוע ולעיתים מגובה ע"י רשויות ושלטונות.

בהסתמך על נתוני תחילת 2025:

המשמעות: 2025 היוותה שלב חדש שבו האנטישמיות מתמסדת, מתאימה את עצמה לכללי האלגוריתם, ופועלת מתחת לרדאר הרגולטורי.

אנטישמיות גלובלית

כלומר, גם ללא דו"ח שנתי סגור, הנתונים החודשיים מראים עלייה מתמשכת בתקריות לאורך 2025.

דפוסי אלימות קיצוניים ותגובות קהילתיות

- ✖ אירועים קיצוניים ב-2025 כללו בין היתר פגיעה ממשית ביהודים ודפוס החמרה במרחב הציבורי. דוגמא בולטת היא הטבח האנטישמי באוסטרליה (19 בינואר 2026) שבה הושמעו קריאות נאציות והתבצע ניסיון פגיעה פיזית בנערים יהודים. [מקור](#)
- ✖ דוגמה לתגובת הממשל באוסטרליה: בפרלמנט האוסטרלי הוקדש טקס אבל מיוחד בעקבות פיגוע טרור אנטישמי ב-Bondi Beach בקיץ 2025, שבו נהרגו בני אדם ונערך טקס לאומי לזכר הקורבנות. (מקור)

אלימות זו מוסיפה למשקעים של חוסר ביטחון ופגיעה אישית בקהילות יהודיות.

פשעי שנאה אנטישמיים בארצות הברית והיקפם

- ✖ דו"ח ה-FBI לשנת 2024 שפורסם על ידי JFNA מצביע על 2,321 פשעי שנאה אנטישמיים בארה"ב - המספר הגבוה ביותר מאז תחילת תיעוד הנתונים, ו-70% מכלל פשעי השנאה המבוססים על דת כווננו נגד יהודים. [מקור](#)
 - ✖ ה-ADL תיעד 9,354 אירועים אנטישמיים בארה"ב בשנת 2024, עלייה של כ-5% לעומת 2023 - גם זה שיא היסטורי מאז שנת 1979. [מקור](#)
 - ✖ הפער בין פשעי שנאה פליליים לבין כלל האירועים (גבוה בהרבה) מצביע על כך שאנטישמיות בארה"ב מתרחבת ומשפיעה על חיי היומיום של יהודים בארה"ב.
- בעוד ה-FBI מתעד 1,938 פשעי שנאה נגד יהודים ב-2024, הליגה נגד השמצה (ADL) תיעדה 9,354 אירועים אנטישמיים - כולל הטרדות, ונדליזם ודרכי שנאה שאינן מגיעות להגדרה פלילית, אך משפיעות על חיי היומיום של יהודים בארה"ב. [מקור](#)

מגמת הפחד והתגובה האמיתית בחיי היומיום
מחקרים שנערכו בארה"ב מצביעים על כך שחלק ניכר מהיהודים חווים אנטישמיות בדרכים רבות:

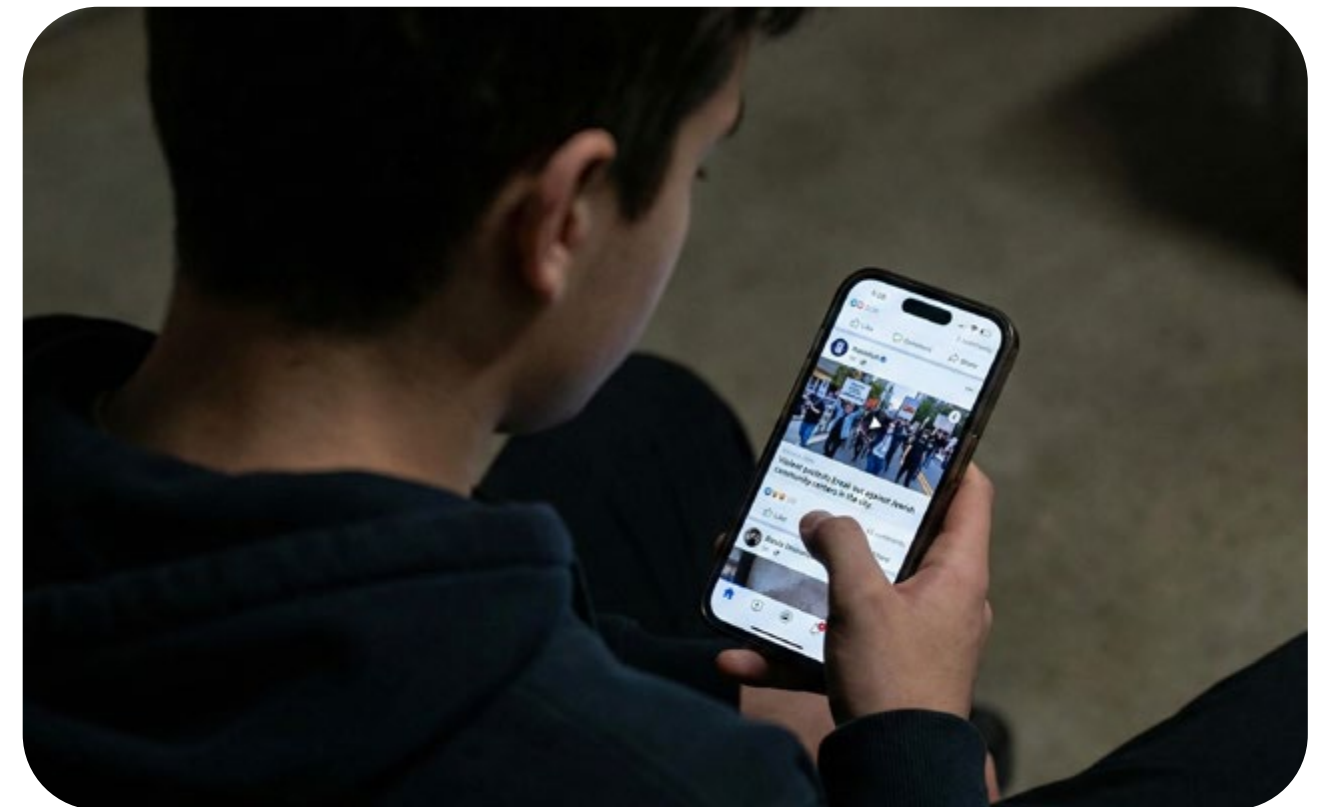
נתונים אלו מדגישים לא רק את היקף התקריות, אלא גם את ההשפעות הפסיכולוגיות והחברתיות על קהילות שלמות.

שיח אנטישמי ברשת - סוג חדש של פעילות

מחקר שנערך באמצעות ניתוח שיח (כולל רשתות חברתיות) מצביע על שבר בין שיח אנטי-ישראלי "פוליטי" לשיח אנטישמי ישיר וקיצוני: ב-2025 נראה שביטויים גזעניים ישירים (למשל קריאות נאציות קיצוניות) עלו משמעותית, גם כשהעיסוק בנושא אינו מחובר ישירות לפוליטיקה של המזרח התיכון. זוהי תופעה של **נירמול** שיח שנאה, שמקצר את הדרך מהדיגיטל לפגיעה במרחב הפיזי.

מה חדש ב-2025 (במה זה שונה מכל דו"ח קודם)

החידוש המרכזי של 2025: האנטישמיות כבר לא תלויה באירוע חדשותי. היא מתנהלת כזרם קבוע ולעיתים מגובה ע"י רשויות ושלטונות.

מגמת נירמול

רשתות חברתיות משתמשות באלגוריתמים שמטרתם להציג לכל משתמש תכנים שנוטים להשאיר אותו מעורב ופועל בתוך הפלטפורמה. האלגוריתמים הללו מדרגים פוסטים, סרטונים והצעות צפייה על פי פרמטרים מבוססי מעורבות (סימוני "אהבתי", שיתופים, זמן צפייה), ובכך נותנים עדיפות לתוכן שמשאיר את המשתמש "מעורב רגשית" - לרוב תכנים שמעוררים כעס, פחד או תגובות חזקות אחרות. מחקרים הראו כי כאשר מערכת המלצה מבוססת על מעורבות הגולש, היא נוטה להגביר את החשיפה לתוכן מרעיש ואנטגוניסטי, כולל תכנים בעלי נימה עוינת או קיצונית, יותר מאשר תכנים ניטרליים או מאוזנים. בפועל, שיעורי החשיפה לתוכן שנוטה לעורר רגשות שליליים גבוהים יותר על ידי האלגוריתם מאשר על פי סדר כרונולוגי פשוט של פוסטים, מה שמוביל להעצמת שיח קוטבי ומרעיש ברשת וליצור "בועות מידע" שבהן תכני שנאה ושיח קיצוני הזוכים ליותר נוכחות, הופעה והתרחבות קולקטיבית. [מקור](#)

האנטישמיות המודרנית

אנטישמיות מודרנית איננה רק ביטוי של התנגדות פוליטית כלפי מדיניות של מדינה יהודית או ויכוח על שיקולים מדיניים. היא מוגדרת במחקר כאמונות ודעות שגוררות שנאה ופגיעה ביהודים כקבוצה אתנית-דתית. **יהודים נתפסים כקבוצה מסוכנת, זרה או מושחתת בפני עצמה.** עמדות אלו מופיעות הן בצורות מילוליות והן בפרקטיקות חברתיות, ולעיתים חוצות גבולות של ביקורת לגיטימית על מדיניות ממשלתית ומעבר לשנאה גזענית ישירה.

ההשלכה על ביטחון הקהילות היהודיות

הטרנספורמציה הזו משפיעה ישירות על ביטחון יהודים בתפוצות.

החוויה איננה רק תחושתית אלא חשיפה לאלימות פיזית, מילולית ונבדאליזם.

ההשפעה השקטה והחודרת לדורות הבאים של יהדות התפוצות

אנטישמיות היא הרבה מעבר לעוינות על רקע פוליטי או אידאולוגי. היא בעלת השפעה מערכתית על הדרך שבה יהודים תופסים ומבטאים את זהותם לאורך זמן. מחקרים וסקרים מראים כי חשיפה ממושכת לאפליה, שנאה או דה-לגיטימציה, מובילה באופן עקיף וישיר לירידה בתחושת הביטחון העצמי של הפרט ביחס לזהותו היהודית, להניע תגובות של הסתרה והצנעה של סממנים יהודיים כדי להפחית חשיפה לסיכון או לאי-נוחות. תגובות מובנות כגון הסרת מזוזות ממשקופי הבתים, שינוי שמות משפחה כדי שלא יזהו כיהודים, או הימנעות מהצגת סמלים דתיים ופומביים, מהווים ביטוי של תחושת פרגמטיזם של קיום, אך יש להן גם אפקט רחב יותר על דימוי העצמי הקולקטיבי. לאורך זמן, כאשר קבוצה גדולה של יהודים בוחרת להסתיר או למתן ביטוי זהות, הדבר עלול לפגוע בהמשכיות תרבותית, תחושת שייכות וקשר בין-דורי, ולתרום לדפוסי התבוללות והתקהות בזהות יהודית בתפוצות בטווח הארוך. מחקרים בסוציולוגיה של זהות יהודית מצביעים על הקשר הישיר בין רמות אנטישמיות לבין התחושות וההתנהגויות של יחידים כלפי שמירה על זהותם היהודית, כולל מגמות של הסתרת זהות או ירידה במעורבות בקהילה, מה שמעיד על פגיעה פוטנציאלית בחוסן הקולקטיבי של יהדות התפוצות. [מקור](#)

1

דה-פוליטיזציה של השנאה
מעבר משיח ביקורתי מקובל, לשנאה גזענית גלויה. פחות מסרים עטופים ב"ביקורת מדינית", יותר שנאה גלויה. ללא "עטיפה" של ביקורת לגיטימית

2

קיצור הדרך מהרשת לרחוב
עלייה במעשי ונדליזם, איומים ואלימות פיזית כלפי יהודים ומוסדות קהילתיים

3

כשלי ממשל
פער בין קצב התפשטות השיח האלים לבין היכולת ולעיתים רבות גם חוסר הרצון לתגובה ולאכיפה מצד מדינות ופלטפורמות

כך, נוצר שלב קלאסי של מודלים של הקצנה פוליטית ואלימות שמגיע להרג, רצח וטבח של יהודים.

שנת 2025 מתבררת תמונת מצב קשה:

מה שהיה נראה פעם שולי, תופעה אלימה ומאיימת - אנטישמיות גלובלית - הפך לזרם מתמשך של שנאה, אלימות, רצח וטבח. הפעם, לא כ"תגובה לסכסוכים פוליטיים" אלא ככוח מסית, ממומן ומתוזמן היטב שפועל על בסיס יומי נגד יהודים בכל רחבי העולם. המציאות מעלה שאנטישמיות נמצאת ברמות גבוהות במיוחד והיא חלק ממגמה מתמשכת ברבות מהמדינות הגדולות בעלות קהילות יהודיות משמעותיות, כולל בארצות הברית, בריטניה, גרמניה, צרפת, אוסטרליה וקנדה.

העובדות בזירה הבינלאומית הן קשות ומטלטלות:

בשנת 2025 התרחשו מתקפות אנטישמיות שהפכו לאירועים מחרידים של תקיפה פיזית נגד יהודים, כמו הטבח של 15 יהודים בחוף בונדי שבאוסטרליה, פגיעה במוסדות יהודיים כמו רצח המאבטחים במוזיאון היהודי בווינגטון, התקיפה בסינאגוגה במנצ'סטר שבגתה קורבנות בנפש ועוד. תופעות אלה אינן מבודדות או נקודתיות, הן חלק ממגמת עלייה באירועי שנאה, ובנירמול שיח ההסתה, תוך העלמת עין ברורה מצד גורמי ממשל.

המציאות הקשה הזו היא קריאת השכמה לכל מדינה וקהילה הדוגלת בחירות ובדמוקרטיה. לא די לנתח את המגמה. יש להוביל שינוי רוחבי ברמת המדיניות, הרגולציה והאכיפה.

חקיקה ואכיפה תקיפה נגד הסתה ושנאה, כולל הרחבת טווח ההגדרות במוסדות השלטון והחוק תוך התבססות הגדרת IHRA והכללת ההסתה הדיגיטלית והאיומים המקוונים כחלק קריטי המוביל להתפשטות האנטישמיות ורצח יהודים

רגולציה מחמירה על פלטפורמות דיגיטליות - כלים שיחייבו שקיפות מדדי הפצה ואכיפה על כך שתכנים אלימים אינם מוגשים כ"נייטרליים" למשתמשים

מיסוד תוכניות חינוך וחוסן קהילתי רחבות היקף שמטרתן לא רק הגנה פיזית, אלא שיקום תחושת הביטחון והזהרות של יהודים בראש ובראשונה

הקמת קואליציה בינלאומית למאבק באנטישמיות

כששנאה מכה גלים ברחוב, באקדמיה וברשת, וממשלות אינן אוכפות את החוק בנושאים מהותיים אלה, העולם החופשי כולו עומד למעשה מול מציאות שבה ערכי הדמוקרטיה, הסובלנות והכבוד ההדדי נשחקים. האחריות של כולנו איננה רק ניתוח הנתונים אלא שימוש בהם בכדי להגן על החיים והזהרות של יהודים והבטחת עתיד הציוויליזציה בו כל אדם, מכל רקע, דת או השקפה יוכל לקיים את חייו בבטחה.